

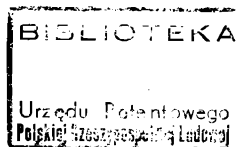
10 grudnia 1932 r.

2

URZĄD PATENTOWY

C09c 1/44

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

22f, 1/44

Nr 16973.

Kl. ~~27~~ ~~g~~

Bolesław Czech
(Kraków, Polska).

22f, 1/44

Sposób otrzymywania barwnika czarnego i urządzenie odbiorcze do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 1 lipca 1930 r.
Udzielono 20 września 1932 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób otrzymywania czarnego barwnika z pozostałości po suchej destylacji torfu.

Sproszkowanie torfu jest znane z patentu niemieckiego Nr 419483, zaś koksowanie znane z licznych patentów np. Nr 421119, 356692, 340634, 316213, 229606 i innych. Natomiast nieznane jest sproszkowanie koksu do cienkości pudru i użycie jego jako barwnika czarnego.

Wytwarzane dotychczas farby z węgla, drobnego koksu (koksiku) i tym podobnego materiału są bardzo twarde do mielenia, a odsiewanie na cylindrach z gazy daje farby grube i nierównomiernej miąższości, gdyż

cylinder taki pomiędzy miąższościami cząstkami przepuszcza i grubsze.

W przeciwieństwie do tego barwnik czarny, wytwarzany z pozostałości suchej destylacji torfu jest miękki do mielenia, a rozdzielany i odbierany w komorze odbiorczej według wynalazku jest bardzo miękki i posiada zdolność dobrego i równego krycia.

Torf poddaje się w znany sposób suchej destylacji, poczem pozostałość w retortce zbiera się do naczynia, hermetycznie zamkniętego i pozostawia aż do wystudzenia w temże naczyniu. Wystudzony produkt miele się, oddziela i odbiera w urządzeniu od-

biorczem, niżej opisanem. Taki barwnik służy do pokostów i lakierów. Barwnik przeznaczony do robót wodnych lub klejowych miesza się z 5% roztworem chlorku wapnia, albo 20% chlorkiem cynku.

Urządzenie odbiorcze składa się z komory, posiadającej kształt podłużny o wielkości stosownej do mających się rozdzielać i odbierać mielonych barwników tak, że wlot i odprowadzenie powietrza reguluje się stosownie do wielkości komory, a wysokość i odległość przegrody dobiera się stosownie do ciężaru gatunkowego mielonego materiału.

Na rysunku przedstawiono schematycznie przykład wykonania komory według wynalazku.

Zapomocą ekshaustora względnie wentylatora ssąco - tłoczącego, wysysającego zmielony proszek z maszyny do mielenia (młyn kulowy, kamienie młyńskie i t. d.), strumień powietrza wraz z cząstkami proszku zostaje wtłoczony przez otwór wlotowy 2 do komory 1. Wlot strumienia odbywa się przeważnie w kierunku prostym. Dzięki obszerności tej komory ciśnienie strumienia powietrza zmniejsza się raptownie, a wdmuchiwane cząstki osiadają częściowo przed przegrodą 3 a częściowo za tą przegrodą. Najcięższe cząstki osiadają zaraz za wlotem, a najdrobniejsze cząstki — za przegrodą 3. Przegrodę tę ustawia się mniej więcej w $\frac{3}{4}$ długości komory od wlotu, zależnie od pożądanego stopnia miąższości proszku. Komorę dobrze jest umieścić nad młynem tak, aby grubsze cząstki spadały zpowrotem do młyna. Do tego celu część dna komory posiada kształt płaskiego leju 5, przez który wspomniane grubsze cząstki

wpadają zpowrotem do młyna. W środku tylnej ścianki komory znajduje się otwór 4 do wylotu nadmiaru powietrza z komory. Do otworu tego wstawia się używany i znany w młynarstwie filtr woreczkowy, przez który ekshaustor wysysa nadmiar powietrza z komory, przyczem na woreczkach osiada proszek, znajdujący się w wysysanym powietrzu.

Można również zastosować filtr jednoworeczkowy w kształcie skrzyni lub leju z automatycznym otrząsaniem proszku, znajdującego się na flanelowym woreczku, zastosowanym przy wylocie 4, przez który wentylator wysysa powietrze.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób otrzymywania czarnego barwnika, znamienny tem, że torf poddaje się suchej destylacji (sposobami znanymi), a otrzymany koks proszkuje się.

2. Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tem, że zawiera komorę odbiorczą, posiadającą otwór wlotowy (2), przegrodę (3) oraz dno o przedniej części w kształcie leju (5), przez który grubsze cząstki spadają zpowrotem do młyna, przyczem najdrobniejsze cząstki osiadają za przegrodą (3), umieszczoną mniej więcej w $\frac{3}{4}$ długości komory, a nadmiar powietrza jest wysysany otworem (4), zaopatrzonym w znane urządzenie filtrowe oraz w ekshaustor.

Bolesław Czech.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

